

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ท่านที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบัน อาจจะพบถ้อยคำบางคำที่มีรูปแปลกไปจากคำในภาษาปกติ หรือบางคำเป็นคำปกติแต่ได้นำไปใช้ในความหมายหรือในลักษณะที่แตกต่างไปจากที่เข้าใจกันโดยทั่วไป หรือแตกต่างจากความหมายที่ปรากฏในพจนานุกรม บางครั้งผู้อ่านก็ไม่สามารถเข้าใจข้อความในหนังสือพิมพ์นั้น ๆ ได้ชัดเจน บางครั้งอาจจะเข้าใจแต่ก็รู้สึกวาทษาที่พบในหนังสือพิมพ์แตกต่างจากที่เคยได้ยินได้ฟัง หรือที่ผู้อ่านเคยใช้มา เช่น

ตัวอย่าง ๑. มท.ลูนต่างประเทศ ประชุมชายแดนไทย-มาเลย์

(มติชน ๓ สิงหาคม ๒๕๒๓ หน้า ๑)

ลูน ใช้ในความหมายว่า สนับสนุน

ตัวอย่าง ๒. ท่านพ่อแม่พี่น้องที่อ่านจิวหัวคงเงิงชิครับ ว่ามันหมายความว่าอย่างไร

(ดาวสยาม ๑ เมษายน ๒๕๒๔ หน้า ๗)

เงิง ใช้ในความหมายว่า งง คิดไม่ออก

ตัวอย่าง ๓. น้องษา เด็กในคอนโทรลของคุณนายแดง แต่แน่ยิ่งกว่าแซ่แป้ง ก็คือหนังสือหลายเรื่องก็มีกจะแบ็ก ไม่ค่อยจะได้เงินหรือกล่อง

(แนวหน้า ๖ ตุลาคม ๒๕๒๔ หน้า ๑๓)

แบ็ก ใช้ในความหมายว่า ไม่ก้าวหน้า หยุดอยู่กับที่

กล่อง ใช้ในความหมายว่า รางวัลที่ให้เป็นเกียรติยศ

คำว่า ลูน เงิง แบ็ก กล่อง คือ คำที่มีลักษณะแปลกดังกล่าวนั้น คำที่มีลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้เรียกกันว่า คำสแลงบ้าง คำคะนองบ้าง คำเหล่านี้มีอยู่ประปรายทั่วไปในหนังสือพิมพ์รายวันแทบทุกฉบับ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาคำประเภทนี้ว่ามีลักษณะอย่างไร มีความแตกต่างจากภาษาปกติในลักษณะใดบ้าง และคำประเภทนี้มีปรากฏมากน้อยเพียงใด

คำที่เรียกว่า สแลง นั้น เรียกตามภาษาอังกฤษว่า Slang ซึ่งพจนานุกรม Webster's New World Dictionary of the American Language¹ ให้คำนิยามไว้ว่า

"๑. เต็ม หมายถึง ศัพท์พิเศษและสำนวนของอาชญากร คนจรจัด ฯลฯ ที่มีจุดประสงค์ลวงคนภายนอกไม่ให้เข้าใจความหมายของสิ่งซึ่งตนกล่าว ปัจจุบันนี้เรียกกันว่าภาษาเฉพาะกลุ่ม (cant) ๒. ศัพท์พิเศษและสำนวนของผู้ซึ่งอยู่ในวงการและวิถีชีวิตแบบเดียวกัน ฯลฯ ปัจจุบันนี้มักเรียกกันว่า คำพูดเฉพาะกลุ่ม (argot, jargon) ๓. ภาษาตลาด ซึ่งอยู่นอกระบบภาษาที่เป็นทางการหรือภาษามาตรฐานและประกอบด้วยคำที่มีลักษณะประสม ๒ ด้าน และคำที่มีความหมายใหม่ หรือ ความหมายที่ขยายออก คำสแลงวิวัฒนาการมาจากการพยายามที่จะหาสำนวนที่ใหม่และรุนแรง มีสีสัน มีรสชาติเผ็ดร้อนหรือตลกขบขัน และโดยทั่วไปอาจจะกลายเป็นคำที่เลิกใช้ไป หรืออาจมีสภาพเป็นคำที่เป็นทางการมากขึ้นก็ได้"^๒

¹Webster's New World Dictionary of the American Language.
New York : The world publishing company, 1960 p.1369.

^๒Slang(slang), n. 1 originally, the specialized vocabulary and idioms of criminals, tramps, etc, the purpose of which was to disguise from outsiders the meaning of what was said : now usually call "cant" 2. the specialized vocabulary and idioms of those in the same work, way of life, etc. now usually called shoptalk, argot, jargon. 3. colloquial that is outside of conventional or standard usage and consists of both coined words (blurb, whoopee) and those with new or extended meaning (rubberneck, sap) slang develops from the attempt to find fresh and vigorous, colorful, pungent, or humorous expression, and generally either passes into disuse or comes to have a more formal status.

พจนานุกรม New Webster's Dictionary of the English Language^๑

ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า

"วลีหรือคำตลาด ซึ่งมักจะมีลีลา หรือมีการเปรียบเทียบ หรือตลกคณอง หรือไม่โก้ หรือหยาบคาย หรือเกิดระยะเวลาสั้นกว่าคำหรือวลีที่ใช้เป็น มาตรฐานหรือเป็นศัพท์มาตรฐาน เป็นศัพท์แปลกสำหรับอาชีพ หรือคนกลุ่มหนึ่ง เป็นคำเฉพาะกลุ่ม (jargon, argot)"^๒

ท่านผู้หญิงสมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา^๓ เรียกคำสแลงว่า คำคณอง และได้ ให้ความหมายไว้ว่า

"...เป็นคำประเภทหนึ่งซึ่งเป็นภาษาปาก ใช้พูดกันในระดับที่ไม่ใช่ภาษาสุภาพ เป็นแบบแผน แต่ก็มิใช่คำหยาบคำต่ำ ถือเป็นคำพิเศษที่หนุ่มสาวหรือกลุ่มวัยคณอง หรือคนคณองกำหนดขึ้นใช้แปลก ๆ ทุในกลุ่มของเขาให้เป็นที่สนุกขบขันและเป็น สัญญาณที่รู้จักกันว่าหมายถึงอะไร ที่มาของคำคณองอาจมาจากเหตุการณ์ที่เกิดกับ บุคคลในกลุ่ม หรือสิ่งที่กลุ่มสนใจร่วมกัน ก็ผูกคำขึ้นล้อเลียนพูดกันเล่น คำคณอง อาจเป็นคำโดดหรือวลีก็ได้ ความหมายเหมือนคำสามัญที่คนพูดกันในชีวิตประจำวัน แต่ก็ฟังขบขันและแปลกหูดี..."^๔

นายเป็ลื่อง ณ นคร กล่าวถึงความหมายของคำสแลงไว้ว่า

"...ภาษาเกิดใหม่ไม่เว้นแต่จะวันนั้นคือ พวกภาษาสแลง (Slang) ภาษาพวกนี้เป็นภาษาที่เกิดขึ้นชั่วคราวแล้วก็สูญหายไป เช่น คำว่า เตี้ย หวอ จ๊าบ๊ะ เป็นพวกคำที่เราไม่ได้รับขึ้นทะเบียน แต่ถ้าคำสแลงคำไหน มีชีวิตยั่งยืน และใคร ๆ ก็ใช้กันทั่ว ไม่มีใครรังเกียจว่าเป็นภาษาคำ คำ ๆ นั้นก็มีชีวิตอยู่ตลอดไป และอาจถูกเก็บเข้าพจนานุกรม"^๕

^๑New Webster's Dictionary of the English Language. New York : Consolidated Book Publishers, 1975. p. 1420.

^๒Slang, slang.n. Colloquial words and phrase typically more colorful, metaphorical, facetious, inelegant, vulgar, or short-lived than those in standard usage; vocabulary peculiar to a profession or group; jargon argot.

^๓สมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา, ท่านผู้หญิง คำสแลงของฝรั่งควรใช้เป็นภาษาไทย ว่าคำคณองหรือไม่. ชุมชุมส่งเสริมการใช้ภาษาไทย (ออกอากาศทางวิทยุกรมประชาสัมพันธ์.) ๒๕๒๕

^๔เป็ลื่อง ณ นคร, ภาษาไทย. วารสารวัฒนธรรมไทย (๑ มิถุนายน ๒๕๒๕, หน้า๒๔-๒๗)

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช กล่าวว่า

"...ศัพท์แสลง ซึ่งส่วนมากใช้กันในภาษาพูดหรือในข้อเขียนที่ไม่ถือว่า
สลักสำคัญ หรือเป็นทางการ เช่น หนังสือของทางราชการ หรือหนังสือ
ติดต่อทางธุรกิจ แต่เป็นหนังสือเขียนขึ้นเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่าง
เป็นกันเอง เช่น หนังสือถึงกันเป็นส่วนตัว หรือบทความหนังสือพิมพ์
แบบที่ผู้เขียนเป็นกันเองกับผู้อ่าน ศัพท์อย่างนี้ฝรั่งเรียกว่า สแลง
มีเกิดชุกชุมเรื่อยไปและเปลี่ยนแปลงเรื่อยไปตามกาลสมัย..."^๑

คำหรือกลุ่มคำซึ่งมีลักษณะเป็นภาษาเฉพาะ เป็นภาษาปากซึ่งเกิดขึ้นใหม่ ๆ มีลักษณะ
แปลก ๆ ทุ เป็นถ้อยคำที่ไม่ใช้ในข้อความที่เป็นทางการหรือทางธุรกิจ แต่มีลักษณะเป็น
ภาษาของคนสนิทสนมเป็นกันเองซึ่งภาษาอังกฤษ เรียกว่า Slang ซึ่งท่านผู้ทรงสมโรจน์
สวัสดิกุล ณ อยุธยา เรียกว่า คำคะนอง หรือคำสแลง นายเปลื้อง ณ นคร เรียกว่า
คำสแลง ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เรียกว่า ศัพท์แสลงนั้นในวิทยานพนธ์นี้จะเรียกว่า
คำคะนอง และกำหนดความหมายไว้ดังนี้ คือ "คำหรือกลุ่มคำที่เกิดใหม่ คำที่เปลี่ยนแปลง
ไปจากภาษาปกติ และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศบางคำ ซึ่งมีลักษณะเป็นคำแปลกใหม่
ที่ให้อารมณ์ความรู้สึกแต่ไม่เป็นที่ยอมรับในภาษาทางการ"

ข้อความของปัญหา

คำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวัน ระหว่างปีพุทธศักราช ๒๕๒๑-๒๕๒๕ มีลักษณะ
ส่วนประกอบ หน้าที่และความหมายอย่างไร

ความมุ่งหมายในการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาลักษณะของคำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวัน
๒. เพื่อศึกษาส่วนประกอบของคำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวัน
๓. เพื่อศึกษาหน้าที่ของคำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวัน
๔. เพื่อศึกษาความหมายของคำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวัน

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช, สยามรัฐ : ปัญหาประจำวัน (๑๑ กันยายน ๒๕๒๕)

ขอบเขต

ศึกษาคำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ออกจำหน่ายตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๒๑-๒๕๒๕ รวมระยะเวลา ๕ ปี ผู้วิจัยได้กำหนดปริมาณข้อมูลไว้จำนวน ๑,๐๐๐ ฉบับ โดยเลือกหนังสือพิมพ์ซึ่งมียอดจำหน่ายสูงสุด ๑๓ ชื่อ ดังนี้

๑. ไทยรัฐ
๒. มติชน
๓. เดลินิวส์
๔. ดาวสยาม
๕. สยามรัฐ
๖. บ้านเมือง
๗. เดลินิวส์
๘. แนวหน้า
๙. มาตุภูมิ
๑๐. ข่าวสด
๑๑. ไทยแลนด์
๑๒. มหาชัย
๑๓. พญาครุฑ

การเลือกข้อมูล

เนื่องจากผู้วิจัยเริ่มศึกษาคำคะนองในปีพุทธศักราช ๒๕๒๕ จึงได้กำหนดข้อมูลที่จะศึกษาย้อนหลังไปถึงปีพุทธศักราช ๒๕๒๑ รวมระยะเวลาที่ศึกษา ๕ ปี

หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ออกจำหน่ายระหว่างปีพุทธศักราช ๒๕๒๑-๒๕๒๕ เท่าที่สำรวจมี ๖ ชื่อ คือ

๑. ไทยรัฐ
๒. เดลินิวส์
๓. บ้านเมือง

- ๔. ดาวสยาม
- ๕. มติชน
- ๖. สยามรัฐ

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลคำคะนองจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย รวม ๖ ชื่อดังกล่าวข้างต้น ที่ออกจำหน่ายตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๒๑-๒๕๒๕ โดยเลือกศึกษาชื่อละ ๑๐๐ ฉบับ กำหนดปีพุทธศักราชละ ๒๐ ฉบับ เลือกโดยวิธีสุ่มกระจาย

ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๕๒๒ ได้มีหนังสือพิมพ์ออกมาอีก ๑ ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ เดลิเมล์เรอร์

ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๕๒๔ ได้มีหนังสือพิมพ์ออกมาอีก ๔ ฉบับ คือ แนวหน้า มาตุภูมิ ข่าวสด และไทยแลนด์

และในปีพุทธศักราช ๒๕๒๕ มีหนังสือพิมพ์อีก ๒ ฉบับ ออกมาใหม่ คือ มหาชัย และ พญาครุฑ

ผู้วิจัยจึงได้เก็บข้อมูลเพิ่มโดยสุ่มหนังสือพิมพ์เดลิเมล์เรอร์ให้ได้ ๑๐๐ ฉบับ เฉลี่ยปีละ ๒๕ ฉบับ

หนังสือพิมพ์แนวหน้า มาตุภูมิ ข่าวสด และไทยแลนด์ เฉลี่ยปีละ ๒๕ ฉบับ รวมเป็นชื่อละ ๕๐ ฉบับ

หนังสือพิมพ์มหาชัยและพญาครุฑ เก็บชื่อละ ๕๐ ฉบับ ดังรายละเอียดตามตารางที่แนบมานี้

ปีพุทธศักราช ชื่อหนังสือพิมพ์		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม
๑	ไทยรัฐ	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
๒	เดลินิวส์	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
๓	บ้านเมือง	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
๔	ดาวสยาม	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
๕	มติชน	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
๖	สยามรัฐ	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
๗	เดลินิวส์เรอร์		๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๑๐๐
๘	แนวหน้า				๒๕	๒๕	๕๐
๙	มาตุภูมิ				๒๕	๒๕	๕๐
๑๐	ข่าวสด				๒๕	๒๕	๕๐
๑๑	ไทยแลนด์				๒๕	๒๕	๕๐
๑๒	มหาชัย					๕๐	๕๐
๑๓	พญาครุฑ					๕๐	๕๐

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. ช่วยให้ทราบลักษณะ เฉพาะของคำคะนองชัด เจนยิ่งขึ้น
๒. ช่วยให้ทราบความหมายของคำคะนองที่ใช้อยู่ในหนังสือพิมพ์อันจะทำให้สามารถสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น
๓. ช่วยให้เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียนดีขึ้น เพราะคำคะนองจะมีการใช้ในภาษาพูดเท่านั้น
๔. ช่วยในการรวบรวมและบันทึกคำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวันไว้ เป็นหลักฐาน ทำให้ทราบว่าคำคะนองคำใดปรากฏในหนังสือพิมพ์ใด ตั้งแต่เมื่อไร เป็นความรู้เกี่ยวกับที่มาของคำคะนองอีกประการหนึ่งด้วย
๕. เป็นข้อมูลให้วิจัยเรื่องเกี่ยวกับภาษาไทยในด้านอื่น ๆ ต่อไป เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษาไทย อิทธิพลภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ถ้อยคำที่ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก ฯลฯ

วิธีการดำเนินการค้นคว้าและวิจัย

๑. สัมภาษณ์หาความ หนังสือ และงานวิจัยที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาสิ่งที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่จะศึกษา
๒. เก็บรวบรวมข้อมูลคำคะนองจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยระหว่างปีพุทธศักราช ๒๕๒๑-๒๕๒๕ จำนวน ๑๓ ชื่อ รวม ๑,๐๐๐ ฉบับ เป็นจำนวนคำคะนองที่นำมาศึกษาในวิทยานิพนธ์เล่มนี้รวมทั้งสิ้น ๔๑๒ คำ คำคะนองที่ปรากฏเป็นตัวอย่างในวิทยานิพนธ์จะใส่ วัน เดือน ปี เลขหน้า ที่ปรากฏไว้ในวงเล็บท้ายตัวอย่างด้วย
๓. บันทึกข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้ในบัตรคำ
๔. นำข้อมูลที่บันทึกไว้มาศึกษา วิเคราะห์ลักษณะ จำแนกประเภท ศึกษาส่วนประกอบหน้าที่และความหมาย
๕. สรุปผลการวิเคราะห์
๖. เขียนรายงานสรุปผลการวิจัย